

#1Maig2017

Manifest 1r de Maig de 2017

OCUPACIÓ ESTABLE, SALARIS DIGNES, MÉS DRETS SOCIALS

TREBALL DIGNE, VIDA DIGNA

El treball genera riquesa, progrés i cohesió social. Bona part de la vida de les persones es mesura en hores de treball. Un esforç i una dedicació que es compensen mitjançant retribucions amb un objectiu essencial: poder viure dignament i desenvolupar un projecte vital.

L'ECONOMIA CREIX PERÒ ELS DRETS LABORALS I SOCIALS, NO

Des del 2008 molts dels drets de la classe treballadora han estat eliminats. Ara, l'economia fa 3 anys que creix i les empreses han recuperat els nivells de benefici d'abans de la crisi. La vida de les persones treballadores, però, no ha millorat. Les patronals segueixen resistint-se a una pujada de salaris digna en els propers anys.

- A Catalunya, continuem tenint 395.300 persones ocupades menys que el 2007.
- La taxa d'atur és del 15,8%, 9,3 punts més que el 2007, i la segona més alta de la UE.
- 4 de cada 10 persones en situació d'atur fa més de 2 anys que no tenen feina i la meitat de persones no tenen cap prestació.
- L'ocupació és cada vegada més precària, augmenten les formes d'explotació laboral i els salaris no creixen al mateix nivell que els preus de compra.
- Les dones continuen sent discriminades en el treball, i el seu sou és un 26% inferior al dels homes. Els joves se'n van del país buscant un futur millor.
- Moltes pensions tenen quanties miserables, per sota del llinar de la pobresa i les no contributives estan congelades des de fa 6 anys.
- Les prestacions per desocupació solament cobreixen un 30% de les persones aturades. A Catalunya hi ha 293.660 persones que pateixen atur de llarga o molt llarga durada: són, concretament, 6 de cada 10 persones aturades.

Com a conseqüència de tot això, les desigualtats, la pobresa i l'exclusió social han augmentat i ja afecten gairebé el 23,5% de la població a Catalunya, mentre l'Estat es gasta desenes de milers de milions d'euros per rescatar bancs o empreses d'autopistes.

Això NO pot ser.

Aquesta situació NO és sostenible i NO és justa.

DISPUTEM ELS GUANYES DE LES EMPRESSES

El creixement econòmic ha d'arribar a tots i a totes. Per això, cal crear ocupació estable i de qualitat, millorar els salaris i reforçar les xarxes de protecció social. I per aconseguir-ho necessitem noves polítiques i nous consensos.

Avui, 1 de Maig, CCOO diem a la Generalitat de Catalunya, al Govern d'Espanya i a les formacions polítiques que donin suport als canvis necessaris, i els impulsin, per fer possible que l'augment de la producció i de la riquesa beneficiï la classe treballadora. Per aconseguir-ho, proposem:

- Cal derogar les últimes reformes laborals, que han instal·lat la precarietat com a norma de contractació. La prioritat ha de ser crear ocupació indefinida, estable i amb drets. La competitivitat de les empreses no pot conculcar els drets fonamentals dels treballadors i treballadores.
- Cal engegar un pla de xoc per a l'ocupació a fi de donar oportunitats a aquells que tenen més dificultats per trobar un lloc de treball i, especialment, als aturats i aturades de llarga durada i de més edat. Així mateix, cal reconduir la Garantia d'Ocupació Juvenil i evitar la fugida de talent i el desaprofitement de recursos que suposa tenir tota una generació de treballadors i treballadores joves en atur o amb ocupacions precàries.
- Hem de refermar el caràcter reivindicatiu de la nostra proposta als espais de negociació col·lectiva, reforçant els àmbits de negociació sectorial davant els convenis d'empreses multiserveis i les polítiques de subcontractació en cadena.
- S'ha de recuperar el dret efectiu a la negociació col·lectiva en el sector públic, on els treballadors i les treballadores han patit ajustos duríssims en els últims anys. Hem d'exigir a la Generalitat que obri l'oferta de contractació pública per garantir l'estabilitat de l'ocupació amb l'estabilització dels 45.000 llocs de treball actualment interins.
- Cal reformar el sistema de prestacions per desocupació, perquè cobreixi totes les persones sense ocupació i ofereixi unes garanties dignes. De manera prioritària per als treballadors i treballadores grans, que moltes vegades són expulsats del mercat de treball sense possibilitat d'aconseguir una pensió digna.
- Exigim un salari mínim interprofessional suficient i estable que es mantingui en el temps. Cal arribar a un SMI de 1.000 euros al final d'aquesta legislatura i garantir que serà sempre, almenys, equivalent al 60% del salari mitjà del país.
- Exigim una llei d'igualtat salarial entre homes i dones que tanqui una vegada per sempre la bretxa salarial.

